

Vec C-444/10

Finanzamt Lüdenscheid

proti

Christel Schrieverovej

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof)

„DPH – Šiesta smernica – článok 5 ods. 8 – Pojem ‚prevod všetkých aktív alebo ich časti‘ – Prevod vlastníctva ku skladovým zásobám tovarov a k obchodnému vybaveniu, pričom sa nadobúdateľovi prenajmú obchodné priestory“

Abstrakt rozsudku

1. *Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Zdaniteľný základ – Dodávka tovaru – Možnosť členských štátov vylúčiť prevod všetkých aktív alebo ich časti*

(Smernica Rady 77/388, článok 5 ods. 8)

2. *Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Zdaniteľný základ – Dodávka tovaru – Prevod všetkých aktív alebo ich časti*

(Smernica Rady 77/388, článok 5 ods. 8)

1. Na to, aby išlo o prevod obchodného majetku alebo samostatnej časti podniku v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice 77/388 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu, musí byť súhrn prevedených zložiek postačujúci na to, aby umožnil vykonávanie samostatnej hospodárskej činnosti.

V prípade, že hospodárska činnosť nevyžaduje využívanie konkrétnych priestorov alebo priestorov so stálym vybavením nevyhnutným na vykonávanie hospodárskej činnosti, môže k prevodu všetkých aktív v zmysle uvedeného ustanovenia šiestej smernice dôjsť aj bez prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnému majetku. Naopak, ak dotknutá hospodárska činnosť spočíva vo využívaní nedeliteľného súhrnu hnutelého a nehnuteľného majetku, o takýto prevod v zmysle uvedeného ustanovenia nemôže ísť bez nadobudnutia užívacích práv k obchodným priestorom. Konkrétne, ak sú obchodné priestory vybavené stálym zariadením nevyhnutným na vykonávanie hospodárskej činnosti, musí byť na to, aby išlo o prevod všetkých aktív alebo ich časti v zmysle šiestej smernice, tento nehnuteľný majetok súčasťou prevedených zložiek. Tento prevod aktív môže nastať aj vtedy, ak sú obchodné priestory poskytnuté nadobúdateľovi prostredníctvom nájomnej zmluvy alebo ak má tento nadobúdateľ sám k dispozícii vhodnú nehnuteľnosť, do ktorej možno všetky prevádzané aktíva premiestniť a kde môže pokračovať vo vykonávaní dotknutej hospodárskej činnosti.

Okrem toho, prvky ako dĺžka dohodnutého nájmu a spôsoby jeho ukončenia sa musia zohľadniť pri celkovom posúdení operácie prevodu aktív vždy v zmysle predmetného ustanovenia, keďže môžu toto posúdenie ovplyvniť v prípade, ak sú spôsobilé zabrániť trvalému vykonávaniu hospodárskej činnosti. Možnosť vypovedať nájomnú zmluvu na dobu neurčitú prostredníctvom

výpovede s krátkou výpovednou lehotou však nie je sama osebe rozhodujúca na vyvodenie záveru, že úmyslom nadobúdateľa bolo okamžite vykonať likvidáciu obchodného majetku alebo časti prevedeného podniku. Len na základe tohto dôvodu nemožno teda odmietnuť uplatnenie článku 5 ods. 8 šiestej smernice.

(pozri body 25, 27 – 29, 42, 43)

2. Článok 5 ods. 8 šiestej smernice 77/388 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu sa má vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva ku skladovým zásobám tovarov a k obchodnému vybaveniu maloobchodnej predajne na nadobúdateľa, pričom sa nadobúdateľovi prenajmú priestory uvedenej predajne na dobu neurčitú a obe zmluvné strany môžu tento prenájom v krátkej výpovednej lehote vypovedať, je prevodom všetkých aktív alebo ich časti v zmysle tohto ustanovenia pod podmienkou, že prevedené aktíva postačujú na to, aby uvedený nadobúdateľ mohol trvalo vykonávať samostatnú hospodársku činnosť.

(pozri bod 45 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 10. novembra 2011 (*)

„DPH – Šiesta smernica – Článok 5 ods. 8 – Pojem ‚prevod všetkých aktív alebo ich časti‘ – Prevod vlastníctva ku skladovým zásobám tovarov a k obchodnému vybaveniu, pričom sa nadobúdateľovi prenajmú obchodné priestory“

Vo veci C-444/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) zo 14. júla 2010 a doručený Súdnemu dvoru 15. septembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Finanzamt Lüdenscheid

proti

Christel Schrieverovej,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Løhmus (spravodajca), A. Rosas, A. Ó Caoimh a A. Arabadžiev,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Finanzamt Lüdenscheid, v zastúpení: H. Selle, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a B. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 8 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci opravného prostriedku „Revision“ medzi Finanzamt Lüdenscheid (ďalší úrad, ďalej len „Finanzamt“) a Ch. Schrieverovou vo veci opravného ďalšieho výmeru, ktorým Finanzamt kvalifikoval prevod skladových zásob tovarov a vybavenia predajne, ktorý uskutočnila Ch. Schriever, ako operáciu podliehajúcu dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).

Právny rámec

Šiesta smernica

3 Podľa článku 2 bodu 1 šiestej smernice DPH podlieha dodávka tovaru alebo služieb za protihodnotu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou.

4 Podľa článku 5 ods. 1 tejto smernice sa za „dodávku tovaru“ považuje prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastníak.

5 Podľa článku 5 ods. 8 uvedenej smernice:

„V prípade prevodu, nezávisle od toho, či za úhradu alebo nie alebo ako príspevok spoločnosti, všetkých aktív alebo ich časti môžu členské štáty rozhodnúť o tom, že sa neuskutočnilo žiadne poskytnutie tovaru a v takom prípade sa bude príjemca považovať za následníka prevodcu. Keď je to vhodné, môžu členské štáty prijať potrebné opatrenia na predchádzanie deformáciám v konkurenčných podmienkach v prípadoch, keď príjemca plne nepodlieha dani [členské štáty môžu v prípade prevodu všetkých aktív alebo ich časti za úhradu alebo bezodplatne, alebo vo forme vkladu do spoločnosti usúdiť, že nedošlo k dodaniu tovaru a že príjemca sa považuje za právneho nástupcu prevodcu. Členské štáty môžu prijať opatrenia potrebné na predchádzanie narušeniu hospodárskej súťaže v prípadoch, ak príjemca nie je v plnom rozsahu povinný platiť daň – *neoficiálny preklad*].“

6 Podľa článku 6 ods. 5 šiestej smernice sa jej článok 5 ods. 8 „za rovnakých podmienok uplatňuje na poskytovanie služieb“.

Vnútroštátne právo

7 Podľa § 1 ods. 1 bodu 1 prvej vety zákona o dani z obratu za rok 1993

(Umsatzsteuergesetz 1993, BGBl. 1993 I, s. 565, ďalej len „UStG“) DPH podliehajú dodávky tovaru a iné poskytnutia služieb uskutočnené podnikateľom na vnútroštátnom území v rámci jeho podnikania a za protihodnotu.

8 § 1 ods. 1a UStG, ktorý do vnútroštátneho práva preberá článok 5 ods. 8 a článok 6 ods. 5 šiestej smernice, stanovuje:

„Operácie v rámci prevodu podniku inému podnikateľovi na jeho podnikanie nepodliehajú DPH. O prevod podniku ide v prípade, keď je podnik alebo prevádzkár osobitne vedená v štruktúre podniku ako celok za odplatu alebo bezodplatne prevedená alebo vložená do spoločnosti. Nadobúdajúci podnikateľ nastupuje na miesto predávajúceho.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Christel Schriever až do 30. júna 1996 prevádzkovala v obchodných priestoroch, ktoré vlastní, maloobchod so športovým tovarom. K tomuto dátumu previedla skladové zásoby tovarov a vybavenie predajne na spoločnosť Sport S. GmbH (ďalej len „Sport S.“) za celkovú cenu 455 000 DEM bez toho, aby bola na danej faktúre uvedená DPH.

10 Christel Schriever zároveň spoločnosti Sport S. od 1. augusta 1996 prenajala na dobu neurčitú obchodné priestory, v ktorých sa vykonávala obchodná činnosť. Podľa nájomnej zmluvy ju môžu obe zmluvné strany vypovedať do tretieho pracovného dňa kalendárneho štvrťroka s účinnosťou ku dňu uplynutia nasledujúceho kalendárneho štvrťroka.

11 Spoločnosť Sport S. prevádzkovala obchod so športovým tovarom do 31. mája 1998.

12 Christel Schriever považovala prevod skladových zásob tovarov a vybavenia predajne za nezdaniteľný prevod celého podniku v súlade s § 1 ods. 1a UStG. Preto zisk z tohto prevodu vo svojom priznaní k DPH za rok 1996 neuviedla.

13 Finanzamt naopak zastával názor, že podmienky prevodu celého podniku neboli splnené, keďže na spoločnosť Sport S. nebol prevedený nehnuteľný majetok ako podstatná zložka podniku. Finanzamt tento prevod kvalifikoval v opravnom daňovom výmere za rok 1996 ako zdaniteľné plnenie, a preto vyrubil DPH.

14 Finanzgericht vyhovel odvolaniu, ktoré proti rozhodnutiu Finanzamt podala Ch. Schriever, pričom zastával názor, že vzhľadom na všetky okolnosti veci bola sporná operácia skutočne prevodom celého podniku v zmysle § 1 ods. 1a UStG, keďže spoločnosť Sport S. skutočne pokračovala v činnosti podniku Ch. Schrieverovej a čiastočne teoretická možnosť kedykoľvek vypovedať nájomnú zmluvu bola v tejto súvislosti irelevantná.

15 Finanzamt podal proti tomuto rozsudku opravný prostriedok „Revision“ na Bundesfinanzhof, pričom tvrdil, že možnosť vypovedať nájomnú zmluvu v zákonnej výpovednej lehote nezabezpečovala trvalé prevádzkovanie činnosti podniku, keďže prevádzka maloobchodu nie je bez obchodných priestorov možná.

16 Bundesfinanzhof vo svojom rozhodnutí pripomína, že podľa ustálenej judikatúry možno prevod kvalifikovať ako prevod podniku napriek tomu, že určité podstatné zložky uvedeného podniku boli z operácie vylúčené, pokiaľ podnikateľ môže tieto podstatné zložky používať dlhodobo na účely trvalého prevádzkovania činnosti podniku. Tento súd uvádza, že prenájom na desať rokov podľa jeho názoru postačuje na to, aby umožnil dlhodobé používanie uvedených podstatných zložiek, pričom Finanzgericht Baden-Württemberg zastával v právoplatnom rozsudku názor, že päťročný prenájom nehnuteľného majetku podniku vo vlastníctve prevodcu

nepostaňuje na to, aby išlo o „pokračovanie“ činnosti podniku.

17 Podľa Bundesfinanzhof okolnosti prejednávanej veci sú osobitné v tom, že nájomnú zmluvu na dobu neurčitú môžu v krátkej výpovednej lehote vypovedať obe zmluvné strany.

18 Za týchto okolností Bundesfinanzhof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ide o ‚prevod‘ všetkých aktív v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice..., ak podnikateľ prevedie skladové zásoby tovarov a vybavenie maloobchodnej predajne na nadobúdateľa a obchodné priestory, ktoré sú v jeho vlastníctve, mu iba prenajme?

2. Je v tejto súvislosti relevantné, že obchodné priestory boli prenechané do užívania na základe dlhodobej nájomnej zmluvy alebo že ide o nájomnú zmluvu na dobu neurčitú, ktorú môžu obe zmluvné strany vypovedať v krátkej výpovednej lehote?“

O prejudiciálnych otázkach

19 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 5 ods. 8 šiestej smernice musí vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva ku skladovým zásobám tovarov a k obchodnému vybaveniu maloobchodnej predajne na nadobúdateľa, pričom sa nadobúdateľovi prenajmú priestory uvedenej predajne na dobu neurčitú a obe zmluvné strany môžu tento prenájom v krátkej výpovednej lehote vypovedať, je prevodom všetkých aktív alebo ich časti.

20 Najprv treba pripomenúť, že článok 5 ods. 8 šiestej smernice vo svojej prvej vete stanovuje, že členské štáty môžu v prípade prevodu všetkých aktív alebo ich časti usúdiť, že nedošlo k dodaniu tovaru a že príjemca sa považuje za právneho nástupcu prevodcu. Z toho vyplýva, že pokiaľ členský štát využil túto možnosť, prevod všetkých aktív alebo ich časti sa na účely šiestej smernice nepovažuje za dodanie tovaru, a teda podľa jej článku 2 nepodlieha DPH (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. februára 2001, Abbey National, C-408/98, Zb. s. I-1361, bod 30; z 27. novembra 2003, Zita Modes, C-497/01, Zb. s. I-14393, bod 29, a z 29. októbra 2009, SKF, C-29/08, Zb. s. I-10413, bod 36).

21 Na základe článku 5 ods. 8 druhej vety šiestej smernice členské štáty môžu, ak je to nevyhnutné na to, aby sa zabránilo narušeniu hospodárskej súťaže, vylúčiť z uplatnenia tohto pravidla o nedodaní tovaru prevody všetkých aktív v prospech príjemcu, ktorý nie je zdaniteľnou osobou v zmysle uvedenej smernice alebo ktorý koná ako zdaniteľná osoba len vo vzťahu k určitej časti svojich činností. Toto ustanovenie treba vykladať tak, že vyberávacím spôsobom upravuje podmienky, za ktorých členský štát využívajúci možnosť stanovenú v prvej vete tohto odseku môže obmedziť uplatňovanie pravidla o nedodaní tovaru (rozsudok Zita Modes, už citovaný, bod 30).

22 Pokiaľ ide ďalej o pojem „prevod, nezávisle od toho, či za úhradu alebo nie alebo ako príspevok spoločnosti, všetkých aktív alebo ich časti [prevod všetkých aktív alebo ich časti za úhradu alebo bezodplatne, alebo vo forme vkladu do spoločnosti – *neoficiálny preklad*]“ uvedený v článku 5 ods. 8 prvej vety šiestej smernice, Súdny dvor už uviedol, že ide o autonómny pojem práva Únie, ktorý sa musí v rámci celej Únie vykladať jednotne. Keďže šiesta smernica tento pojem nedefinuje a neexistuje ani výslovný odkaz na právo členských štátov, musí byť jeho zmysel a rozsah určený s prihliadnutím na kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou (pozri v tomto zmysle rozsudok Zita Modes, už citovaný, body 32 až 35).

23 Práve s ohľadom na kontext článku 5 ods. 8 šiestej smernice a na cieľ sledovaný touto smernicou dospel Súdny dvor k záveru, že toto ustanovenie má za cieľ uľahčiť členským štátom prevody podnikov alebo ich časti tým, že tieto prevody zjednoduší a nezaťažuje príjemcu neprimeranou daňovou záťažou, ktorá sa v každom prípade vyberie neskôr odpočítaním DPH na vstupe (rozsudok Zita Modes, už citovaný, bod 39).

24 Súdny dvor rovnako rozhodol, že vzhľadom na tento cieľ pojem „prevod všetkých aktív alebo ich časti“ sa musí vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na prevod obchodného majetku alebo samostatnej časti podniku zahŕňajúcej hmotné a prípadne nehmotné zložky, ktoré v súhrne predstavujú podnik alebo časť podniku spôsobilú vykonávať samostatnú hospodársku činnosť, ale že sa nevzťahuje len na prevod majetku, ako je prevod skladových zásob výrobkov (pozri rozsudky Zita Modes, už citovaný, bod 40, a SKF, už citovaný, bod 37).

25 Z toho vyplýva, že na to, aby išlo o prevod obchodného majetku alebo samostatnej časti podniku v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice, musí byť súhrn prevedených zložiek postačujúci na to, aby umožnil vykonávanie samostatnej hospodárskej činnosti.

26 Otázka, či tento súhrn musí zahŕňať najmä hnuteľný a nehnuteľný majetok, sa musí posúdiť s ohľadom na povahu predmetnej hospodárskej činnosti.

27 V prípade, že hospodárska činnosť nevyžaduje využívanie konkrétnych priestorov alebo priestorov so stálym vybavením nevyhnutným na vykonávanie hospodárskej činnosti, môže k prevodu všetkých aktív v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice dôjsť aj bez prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnému majetku.

28 Naopak, ak dotknutá hospodárska činnosť spočíva vo využívaní nedeliteľného súhrnu hnuteľného a nehnuteľného majetku, o takýto prevod v zmysle uvedeného ustanovenia nemôže ísť bez nadobudnutia užívacích práv k obchodným priestorom. Konkrétne, ak sú obchodné priestory vybavené stálym zariadením nevyhnutným na vykonávanie hospodárskej činnosti, musí byť na to, aby išlo o prevod všetkých aktív alebo ich časti v zmysle šiestej smernice, tento nehnuteľný majetok súčasťou prevedených zložiek.

29 Rovnako môže prevod aktív nastať, ak sú obchodné priestory poskytnuté nadobúdateľovi prostredníctvom nájomnej zmluvy alebo ak má tento nadobúdateľ sám k dispozícii vhodnú nehnuteľnosť, do ktorej možno všetky prevádzané aktíva premiestniť a kde môže pokračovať vo vykonávaní dotknutej hospodárskej činnosti.

30 Akýkoľvek iný výklad by mal za následok svojvoľné rozlišovanie medzi prevodmi uskutočnenými osobami, ktoré vlastnia priestory, v ktorých je umiestnený obchodný majetok alebo časť podniku, ktorý zamýšľajú previesť, a prevodmi uskutočnenými osobami, ktoré majú len nájomné právo k týmto priestorom. Zo znenia článku 8 ods. 5 šiestej smernice ani z jeho cieľa totiž nemožno vyvodiť, že by posledné uvedené osoby nemohli uskutočniť prevod všetkých aktív v zmysle uvedeného ustanovenia.

31 Navyše suma DPH, ktorá sa má zaplatiť z dôvodu prevodu podniku alebo jeho časti, môže predstavovať značnú záťaž pre nadobúdateľa v porovnaní so zdrojmi predmetného podniku, a to aj v prípade, keď všetky prevádzané aktíva nezahŕňujú nehnuteľný majetok. Je teda v súlade s cieľom predmetného ustanovenia, ktorý vyplýva z bodu 23 tohto rozsudku, aby sa osobitné zaobchádzanie priznalo aj prevodom všetkých aktív, ktoré sú spojené s uzavretím zmluvy o prenájme obchodných priestorov (pozri v tomto zmysle rozsudok Zita Modes, už citovaný, bod 41).

32 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na určenie, či operácia patrí pod pojem „prevod všetkých

aktív“ v zmysle šiestej smernice, treba vykonať celkové posúdenie skutkových okolností, ktorými sa vyznačuje predmetná operácia. V rámci tohto posúdenia treba priznať osobitný význam povahe hospodárskej činnosti, ktorej výkon sa zamýšľa.

33 Pokiaľ ide konkrétne o prevod skladových zásob tovarov a vybavenie maloobchodnej predajne, takýto prevod sa vo všeobecnosti uskutočňuje s cieľom umožniť nadobúdateľovi, aby pokračoval v prevádzke uvedeného obchodu.

34 Aj keď ide o hospodársku činnosť, ktorú nemožno vykonávať bez obchodných priestorov, na zabezpečenie prevádzky prevedeného maloobchodu nie je vo všeobecnosti nevyhnutné, aby vlastník obchodu vlastnil aj nehnuteľnosť, v ktorej sa tento obchod prevádzkuje.

35 Keďže prevod skladových zásob tovarov a vybavenia predajne postačuje na to, aby sa mohlo pokračovať v samostatnej hospodárskej činnosti, prevod nehnuteľného majetku nie je rozhodujúci na kvalifikáciu operácie ako prevodu všetkých aktív.

36 Ak sa navyše ukáže, že na vykonávanie predmetnej hospodárskej činnosti sa vyžaduje, aby nadobúdateľ užíval tie isté priestory, ktoré mal k dispozícii predávajúci, niť v zásade nebráni tomu, aby toto užívacie právo bolo prevedené uzavretím nájomnej zmluvy.

37 Na uplatnenie článku 5 ods. 8 šiestej smernice ďalej treba, aby nadobúdateľ mal v úmysle využívať prevedený obchodný majetok alebo časť podniku, nielen okamžite vykonať likvidáciu predmetnej obchodnej činnosti, prípadne spolu s predajom skladových zásob (pozri v tomto zmysle rozsudok Zita Modes, už citovaný, bod 44).

38 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že úmysly nadobúdateľa sa môžu alebo v určitých prípadoch sa musia zohľadniť pri celkovom posúdení okolností operácie, pokiaľ sú podopreté objektívnymi dôkazmi (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. februára 1985, Rompelman, 268/83, Zb. s. 655, bod 24; z 26. septembra 1996, Enkler, C-230/94, Zb. s. I-4517, bod 24; z 21. marca 2000, Gabalfrisa a i., C-110/98 až C-147/98, Zb. s. I-1577, bod 47, ako aj z 18. novembra 2010, X, C-84/09, Zb. s. I-11645, body 47 a 51).

39 Zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že v prejednávanej veci prevod skladových zásob tovarov a vybavenia predajne so športovým tovarom v spojení s prenájmom obchodných priestorov umožnil nadobúdateľovi pokračovať v samostatnej hospodárskej činnosti, ktorú predtým vykonával predávajúci. V tejto súvislosti je nesporné, že tento prevod nemožno považovať iba za predaj skladových zásob výrobkov. Tak skladové zásoby výrobkov, ako aj vybavenie predajne sú totiž súčasťou všetkých prevedených aktív. Navyše okolnosť, že nadobúdateľ takmer dva roky pokračoval v prevádzke obchodu so športovým tovarom, potvrdzuje, že jeho úmyslom nebolo vykonať okamžitú likvidáciu dotknutej činnosti.

40 Okolnosť, že obchodné priestory neboli nadobúdateľovi predané, ale len prenajaté, totiž nebola vo veci samej prekážkou, aby tento nadobúdateľ pokračoval v činnosti predávajúceho.

41 Vnútroštátny súd sa napokon pýta, či sa dĺžka nájmu a spôsob jeho ukončenia musia zohľadniť pri posudzovaní, či možno prevod obchodného majetku alebo časť podniku kvalifikovať ako prevod všetkých aktív v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice.

42 V tejto súvislosti treba uviesť, že prvky ako dĺžka dohodnutého nájmu a spôsoby jeho ukončenia sa musia zohľadniť pri celkovom posúdení operácie prevodu aktív v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice, keďže môžu toto posúdenie ovplyvniť v prípade, ak sú spôsobilé zabrániť trvalému vykonávaniu hospodárskej činnosti.

43 Možnosť vypovedať nájomnú zmluvu na dobu neurčitú prostredníctvom výpovede s krátkou výpovednou lehotou však nie je sama osebe rozhodujúca na vyvodenie záveru, že úmyslom nadobúdateľa bolo okamžite vykonať likvidáciu obchodného majetku alebo prestať prevedeného podniku. Len na základe tohto dôvodu nemožno teda odmietnuť uplatnenie článku 5 ods. 8 šiestej smernice.

44 Tento výklad je v súlade so zásadou daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH. Táto zásada totiž bráni najmä tomu, aby sa s hospodárskymi subjektmi, ktoré vykonávajú rovnaké operácie, zaobchádzalo v otázke výberu tejto dane rozdielne (pozri najmä rozsudky zo 7. septembra 1999, Gregg, C-216/97, Zb. s. I-4947, bod 20, a z 10. marca 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, Zb. s. I-1509, bod 36). Z toho vyplýva, že táto zásada by bola porušená, ak by uplatnenie článku 5 ods. 8 šiestej smernice na taký prevod všetkých aktív, ako je prevod, o ktorý ide v prejednávanej veci, závisel od podmienok nájomnej zmluvy a najmä od jej dĺžky trvania a spôsobov jej vypovedania.

45 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 5 ods. 8 šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva ku skladovým zásobám tovarov a k obchodnému vybaveniu maloobchodnej predajne na nadobúdateľa, pričom sa nadobúdateľovi prenajmú priestory uvedenej predajne na dobu neurčitú a obe zmluvné strany môžu tento prenájom v krátkej výpovednej lehote vypovedať, je prevodom všetkých aktív alebo ich prestať v zmysle tohto ustanovenia pod podmienkou, že prevezené aktíva postačujú na to, aby uvedený nadobúdateľ mohol trvalo vykonávať samostatnú hospodársku činnosť.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdnym dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 8 smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že prevod vlastníctva ku skladovým zásobám tovarov a k obchodnému vybaveniu maloobchodnej predajne na nadobúdateľa, pričom sa nadobúdateľovi prenajmú priestory uvedenej predajne na dobu neurčitú a obe zmluvné strany môžu tento prenájom v krátkej výpovednej lehote vypovedať, je prevodom všetkých aktív alebo ich prestať v zmysle tohto ustanovenia pod podmienkou, že prevezené aktíva postačujú na to, aby uvedený nadobúdateľ mohol trvalo vykonávať samostatnú hospodársku činnosť.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.